

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1113—1123

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1113	Laki Suomen Hallitusmuodon 49 ja 59 §:n muuttamisesta	4007
1114	Laki eduskunnan oikeudesta tarkastaa valtioneuvoston jäsenten ja oikeuskanslerin sekä eduskunnan oikeusasiamiehen virkatointen lainmukaisuutta annetun lain 1 §:n muuttamisesta .	4009
1115	Laki valtakunnanoikeudesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	4010
1116	Laki eräiden valtion oppilaitoskiinteistöjen luovuttamisesta eräille kuntayhtymille	4011
1117	Laki opintotukilain muuttamisesta	4012
1118	Laki vientitakuulain muuttamisesta	4014
1119	Laki julkisesti tuettujen vientiluottojen korontasauksesta annetun lain muuttamisesta	4015
1120	Laki julkisesti tuettujen vientiluottojen korontasausyhtiöstä annetun lain muuttamisesta	4017
1121	Valtioneuvoston päätös tuottajaryhmien ja niiden liittojen tunnustamisesta ja tukemisesta	4018
1122	Valtioneuvoston päätös eräiden opintotukilaissa (28/1972) tarkoitettujen määrien vahvistamisesta	4021
1123	Sisäasiainministeriön päätös pysäköintivirhemaksun korottamisesta	4022

N:o 1113

Laki

Suomen Hallitusmuodon 49 ja 59 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan Suomen Hallitusmuodon 49 §:n 1 momentti ja 59 §, sellaisina kuin ne ovat, 49 §:n 1 momentti laissa 969/1995 ja 59 § laissa 1221/1990, seuraavasti:

49 §

Eduskunta valitsee neljän vuoden toimikaudeksi oikeusasiamiehen, jonka tulee olla etevä laintuntija. Vaali toimitetaan eduskunnan puhemiehen vaalista säädetyssä järjestyksessä. Samassa järjestyksessä ja yhtä pitkäksi toimikaudeksi valitaan myös kaksi apulaisoikeusasiamiestä, joiden tulee täyttää vastaavat kelpoisuusvaatimukset. Apulaisoikeusasiamiehet avustavat oikeusasiamiestä ja tarvittaessa hoitavat hänen tehtäviään.

59 §

Jos syyte lainvastaisesta menettelystä virkatoimessa nostetaan valtioneuvoston, kor-

keimman oikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden jäsentä taikka oikeuskansleria, apulaisoikeuskansleria tai tämän varamiestä taikka eduskunnan oikeusasiamiestä tai apulaisoikeusasiamiestä vastaan, käsittelee asian erityinen tuomioistuin, valtakunnanoikeus, josta säädetään erikseen perustuslailla.

Jos eduskunta on päättänyt syytteen nostettavaksi valtioneuvoston jäsentä tai oikeuskansleria, apulaisoikeuskansleria taikka tämän varamiestä vastaan, ajaa sitä eduskunnan oikeusasiamies. Syytettä oikeusasiamiestä tai apulaisoikeusasiamiestä vastaan ajaa eduskunnan määräämä henkilö.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-

HE 129/1997
PeVM 5/1997
EV 157/1997

mikuuta 1998. Ennen lain voimaantuloa oikeusasiamiehen ja apulaisoikeusasiamiehen tehtävään valitut henkilöt jatkavat kuitenkin tehtävissään toimikautensa loppuun.

Tässä laissa tarkoitettu toinen apulaisoikeusasiamies valitaan ensi kerran toimikau-

deksi, joka alkaa 1 päivänä syyskuuta 1998. Apulaisoikeusasiamiehen varamies jatkaa tehtävässään, kunnes eduskunta on tämän lain mukaisesti valinnut toisen apulaisoikeusasiamiehen ja tämän toimikausi alkanut.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 1114

Laki**eduskunnan oikeudesta tarkastaa valtioneuvoston jäsenten ja oikeuskanslerin sekä eduskunnan oikeusasiamiehen virkatointen lainmukaisuutta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan eduskunnan oikeudesta tarkastaa valtioneuvoston jäsenten ja oikeuskanslerin sekä eduskunnan oikeusasiamiehen virkatointen lainmukaisuutta annetun lain (274/1922) 1 §, sellaisena kuin se on laissa 1222/1990, seuraavasti:

1 §

Eduskunnalla on oikeus tämän lain mukaan tarkastaa valtioneuvoston jäsenten ja oikeuskanslerin sekä eduskunnan oikeusasiamiehen samoin kuin apulaisoikeuskanslerin ja tämän varamiehen sekä apulaisoikeusasiamiesten virkatointen lainmukaisuutta sekä tehdä päätöksiä, jotka tarkastamisesta aiheutuvat.

Mitä tämän lain 2 §:n 1—3 momentissa ja 3—7 §:ssä säädetään valtioneuvoston jäse-

nestä ja oikeuskanslerista, koskee vastaavasti eduskunnan oikeusasiamiestä samoin kuin apulaisoikeuskansleria ja tämän varamiestä sekä apulaisoikeusasiamiehiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998. Apulaisoikeusasiamiehen varamieheen sovelletaan kuitenkin edelleen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 1115

Laki

valtakunnanoikeudesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan valtakunnanoikeudesta 25 päivänä marraskuuta 1922 annetun lain (273/1922) 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1223/1990, seuraavasti:

1 §

Valtakunnanoikeus käsittelee syytteen, joka nostetaan valtioneuvoston jäsentä, oikeuskansleria, apulaisoikeuskansleria, apulaisoikeuskanslerin varamiestä tai eduskunnan oikeusasiamiestä, apulaisoikeusasiamiestä taikka korkeimman oikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden presidenttiä tai jäsentä vastaan lainvastaisesta menettelystä virkatoimessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998. Apulaisoikeusasiamiehen varamieheen sovelletaan kuitenkin edelleen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 1116

Laki**eräiden valtion oppilaitoskiinteistöjen luovuttamisesta eräille kuntayhtymille**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Opetusministeriö oikeutetaan luovuttamaan määräämillään ehdoilla eräille kuntayhtymille korvauksetta 1 ja 2 kohdassa yksilöidyt valtion oppilaitoskiinteistöt rakennuksineen:

- 1) Joensuun kaupungin Penttilän (16) kaupunginosan korttelin 1604 muodostettavaan tonttiin n:o 8 liitettävä noin 5 200 neliömetrin suuruinen määräala korttelin 1604 tontista n:o 1 ja noin 30 neliömetrin suuruinen määräala korttelin 1604 tontista n:o 3; sekä
- 2) Vaasan kaupungin 30. kaupunginosan korttelissa 1 sijaitsevasta tontista n:o 1 noin 24 500 neliömetrin suuruinen määräala.

2 §

Tässä laissa tarkoitettujen maa-alueiden ja

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

rakennusten toiselle luovuttamiseen, käyttötarkoituksen muuttamiseen, toiminnan lopettamiseen sekä tarkoitetun omaisuuden tuhoutumisesta tai vahingoittumisesta saatuihin korvauksiin noudatetaan, mitä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (705/1992) 44 §:ssä säädetään.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 18 päivänä joulukuuta 1997.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 1117

Laki**opintotukilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun opintotukilain (65/1994) 11 §:n 1 momentti, 28 §:n 1 momentti ja 31 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 11 §:n 1 momentti laissa 49/1997 ja 31 §:n 1 momentti laissa 341/1997, seuraavasti:

11 §

Opintorahan määrä

Jollei 17—22 §:stä muuta johdu, opintorahan määrä kuukaudessa on:

1) vanhempien luona asuvalle opiskelijalle 230 markkaa korkeakoulussa ja 130 markkaa muussa oppilaitoksessa, kun opiskelija on alle 20-vuotias sekä 630 markkaa korkeakoulussa ja 380 markkaa muussa oppilaitoksessa, kun opiskelija on täyttänyt 20 vuotta;

2) muualla kuin vanhempien luona asuvalle opiskelijalle 750 markkaa korkeakoulussa ja 500 markkaa muussa oppilaitoksessa, kun opiskelija on alle 18-vuotias; sekä

3) muualla kuin vanhempien luona asuvalle opiskelijalle korkeakoulussa 1 540 markkaa ja muussa oppilaitoksessa 1 270 markkaa, kun opiskelija on 18 vuotta täyttänyt tai avioliitossa taikka elatusvelvollinen.

28 §

Opintotuen periminen eräissä tapauksissa

Jos opiskelija on saanut opintorahaa, ai-

kuisopintorahaa tai asumislisää samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään takautuvasti 6 §:ssä tarkoitettua eläkettä, kuntoutusrahaa, ansionmenetykskorvausta, työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatukea tai työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukaista koulutustukea, kansaneläkelaitos saa periä tältä ajalta perusteettomasti maksetun opintotuen takautuvasti suoritettavasta etuudesta.

31 §

Päätöksen poistaminen

Jos tässä laissa tarkoitettua etuutta koskeva lainvoimainen päätös perustuu väärään tai puutteelliseen selvitykseen taikka on ilmeisesti lainvastainen, vakuutusosoikeus voi kansaneläkelaitoksen tai asianomaisen opintotukilautakunnan esityksestä tai asianomaisen hakemuksesta, varattuaan muille asianosaisille tilaisuuden tulla kuulluksi, poistaa päätöksen muilta kuin myönnettyä opintolainan valtioneuvoston päätökseltä osin ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Tehtyään edellä tarkoitettua esityksen kansaneläkelaitos

tai opintotukilautakunta voi, kunnes asia on uudelleen ratkaistu, väliaikaisesti keskeyttää etuuden maksamisen tai maksaa sen esityksensä mukaisena.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

kuuta 1998. Mitä 11 §:n 1 momentissa säädetään, sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä elokuuta 1998 myönnettävään opintotukeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Claes Andersson*

N:o 1118

Laki**vientitakuulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä syyskuuta 1962 annetun vientitakuulain (479/1962) 2 §:n 1 momentin 4 ja 4 a kohta sekä 3 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentin 4 kohta laissa 112/1989, 2 §:n 1 momentin 4 a kohta laissa 505/1990, 3 §:n 1 momentti laissa 22/1974 ja 3 §:n 2 momentti laissa 1141/1993, seuraavasti:

2 §

Valtion vientitakuu viennin yhteydessä mahdollisesti syntyvän tappion korvaamiseksi voidaan myöntää:

4) luoton vakuudeksi pankille tai muulle luotonantajalle taikka vastavakuudeksi luoton takaajalle, milloin luotto on myönnetty viejälle viennin tai 3 kohdassa tarkoitetun markkinoimistoimenpiteen rahoittamista varten, taikka vientituotteen ostamista varten ulkomaiselle tilaajalle tai muulle velalliselle, taikka 8 kohdassa tarkoitetuksi vakuudeksi tilaajalle tai mainitussa kohdassa tarkoitetun vakuuden vastavakuudeksi vakuuden antajalle;

4 a) pankille, joka vahvistaa tai muulla tavalla kattaa tilaajan puolesta avatun remburssin tai tilaajan puolesta annetun muun vastuusitoumuksen.

3 §

Vientitakuu voi kattaa viennin yhteydessä syntyvän tappionvaaran kokonaisuudessaan tai osittain. Vientitakuu voidaan antaa omavelkaisena takauksena, täytetakauksena tai muuna vastuusitoumuksena.

Tämän lain nojalla myönnettyjen takuiden yhteenlaskettu takuuvastuu saa nousta enintään 47 000 miljoonaan markkaan. Edellä 2 a §:n 2 momentissa tarkoitettujen takuiden takuuvastuu saa kuitenkin nousta enintään 4 000 miljoonaan markkaan.

Tämä laki tulee voimaan 17 päivänä joulukuuta 1997.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1119

Laki**julkisesti tuettujen vientiluottojen korontasauksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan julkisesti tuettujen vientiluottojen korontasauksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1137/1996) nimike, 1—3 §, 5 §:n 2 momentti ja 7 § seuraavasti:

Laki**julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta**

1 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on oikeus määräämillään ehdoilla antaa julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiölle, jäljempänä korontasausyhtiö, sitoumuksia siitä, että korontasausyhtiö voi tehdä luotto- ja rahoituslaitosten kanssa julkisesti tuettuja vienti- ja alusluottoja koskevia korontasaussopimuksia vuosina 1997—1999 enintään 20 miljardin markan pääoma-arvosta.

Tämän lain nojalla myönnettyjen korontasaussopimusten enimmäispääoma-arvoa laskettaessa otetaan huomioon korontasaustarjousten pääoma ja voimaan tulleiden korontasaussopimusten erääntymätön pääoma.

Laskettaessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen korontasaussopimusten pääoma-arvoa kunkin ulkomaan rahan määräisen korontasaussopimuksen ja korontasaustarjouksen vasta-arvo Suomen markoissa lasketaan korontasaustarjouksen antopäivänä voimassa olleen Suomen Pankin ilmoittaman asianomaisen valuutan keskikurssin mukaan.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *julkisesti tuetulla vientiluotolla* Suomes-
 ta tapahtuvan viennin rahoittamiseksi Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön

(OECD) määrittelemän vientiluottoehdoin myönnettyä vientiluottoa;

2) *julkisesti tuetulla alusluotolla* suomalaiselta laivanrakennustoimintaa harjoittavalta yritykseltä tilatun aluksen tai aluksen rungon rakentamisen tai aluksen olennaisen muutostyön rahoittamiseksi OECD:n määrittelemän vientiluottoehdoin myönnettyä luottoa;

3) *luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitettua suomalaista tai Euroopan talousalueella toimiluvan saanutta, luottoriskiltään hyväksyttävää luottolaitosta taikka muuta luottoriskiltään näihin rinnastettavaa ulkomaista luottolaitosta, joka on tehnyt korontasausyhtiön kanssa yhteistyösopimuksen korontasausjärjestelmään liittymisestä;

4) *rahoituslaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettua suomalaista tai Euroopan talousalueella toimivaa, luottoriskiltään hyväksyttävää rahoituslaitosta taikka muuta luottoriskiltään näihin rinnastettavaa ulkomaista rahoituslaitosta, joka on tehnyt korontasausyhtiön kanssa yhteistyösopimuksen korontasausjärjestelmään liittymisestä;

5) *korontasaussopimuksella* korontasausyhtiön ja luotto- tai rahoituslaitoksen kesken tehtävää tässä laissa tarkoitettua luoton kor-
 koa koskevaa sopimusta, jonka mukaisesti

luotto- tai rahoituslaitos maksaa valtiolle kysymyksessä olevan julkisesti tuetun korontasausluoton OECD-vientiluottoehtojen mukaista korkoa ja valtio maksaa luotto- tai rahoituslaitokselle kyseisen valuutan yleisesti käytettävää OECD-ehtoisen luoton korkojaksoa vastaavaa, yleensä kuuden kuukauden viitekorkoa lisättynä enintään 0,25 prosenttiyksiköllä;

6) *korontasausluotolla* julkisesti tuettua vienti- tai alusluottoa, jonka koron tasauksesta korontasausyhtiö ja luotto- tai rahoituslaitos ovat tehneet korontasaus sopimuksen;

7) *korkotuella* valtion korontasaus sopimuksen nojalla luotto- tai rahoituslaitokselle maksamaa 5 kohdassa tarkoitettujen korkojen erotusta;

8) *korkohyvityksellä* luotto- tai rahoituslaitoksen korontasaus sopimuksen nojalla valtiolle maksamaa 5 kohdassa tarkoitettujen korkojen erotusta;

9) *korontasaus tarjouksella* korontasausyhtiön luotto- tai rahoituslaitokselle taikka suomalaiselle vienti-, laivanrakennus- tai laivanvarustamotoimintaa harjoittavalle yritykselle tai suomalaisten vientituotteiden ostajalle antamaa tarjousta 5 kohdassa tarkoitettujen korontasaus sopimuksen tekemisestä.

3 §

Korontasaus sopimukseen perustuvan korkotuen maksaa luotto- ja rahoituslaitokselle ja korontasaus sopimukseen perustuvan korkohyvityksen vastaanottaa luotto- ja rahoituslaitokselta valtiokonttori korontasausyhtiön laskelman perusteella.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Korkotuki maksetaan ja korkohyvitys tilitetään korontasaus sopimuskohtaisesti koron erääntymispäivänä asianomaisen korontasaus sopimuksen valuutassa.

5 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä tai sen edustajalla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada luotto- ja rahoituslaitokselta ja korontasausluoton saajalta tarkastettavakseen kaikki valvonnan kannalta tarpeelliseksi katsomansa asiakirjat ja muut tallenteet sekä oikeus päästä tarkastusta varten luotto- ja rahoituslaitoksen ja korontasausluoton saajan toimitiloihin. Valvottavan on lisäksi ilman aiheutonta viivytystä toimitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle tai sen määräämälle tarkastajalle ministeriön tai tarkastajan pyytämät valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot ja selvitykset.

7 §

Julkisesti tuettujen alusluottojen yleiset ehdot vahvistaa kauppa- ja teollisuusministeriö niiden perusteiden mukaan, joita kulloinkin kansainvälisesti sovelletaan julkisesti tuettujen alustoimitusten rahoittamisessa. Muilta osin tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksellä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1120

L a k i**julkisesti tuettujen vientiluottojen korontasausyhtiöstä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti:
muutetaan julkisesti tuettujen vientiluottojen korontasausyhtiöstä 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1136/1996) nimike, 1 §:n 1 ja 2 momentti sekä 5 § seuraavasti:

L a k i**julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä**

1 §

Toimiala ja tehtävät

Julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiön, jäljempänä yhtiö, tarkoituksena on edistää ja kehittää Suomesta tapahtuvan viennin sekä alustoimitusten rahoitusta ensisijaisesti hallinnoimalla julkisesti tuettuun luotonantoon liittyvää korontasausjärjestelmää siten kuin tässä laissa säädetään.

Yhtiön tehtävänä on tehdä julkisesti tuettuun luotonantoon liittyvät korontasaus sopimukset julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annetussa laissa tarkoitettujen luotto- ja rahoituslaitosten kanssa sekä välittää valtion varoista makset-

tava korkotuki ja valtiolle maksettava korkohyvyitys valtiokonttorin ja luotto- tai rahoituslaitosten välillä sekä hoitaa korontasausjärjestelmän hallinnointiin liittyvät muut tehtävät.

5 §

Valtion vastuu

Valtio vastaa yhtiön luotto- ja rahoituslaitoksen kanssa tekemien korontasaus sopimusten nojalla luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavasta korkotuesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1121

Valtioneuvoston päätös tuottajaryhmien ja niiden liittojen tunnustamisesta ja tukemisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1997

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1303/1994) 25 §:n nojalla, sellaisena kuin se on osaksi laissa 443/1996:

1 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan tuottajaryhmistä ja niiden liitoista annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 952/97 tarkoitettujen tuottajaryhmien ja niiden liittojen tunnustamiseen ja tukemiseen.

Tämän päätöksen säännöksiä on noudatettava sen lisäksi, mitä säädetään:

1) 1 momentissa mainitussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 952/97;

2) tuottajaryhmistä ja niiden liitoista annettun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1360/78 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 220/91;

3) tuottajaryhmien ja niiden liittojen perustamisen ja hallinnollisten tehtävien todellisten kulujen määrittämisestä annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2084/80; ja

4) maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/1994), jäljempänä rakennepoliittikalaki.

2 §

Tuottajajärjestön määritelmä

Tuottajajärjestöllä tarkoitetaan tässä päätöksessä neuvoston asetuksessa (EY) N:o

952/97 mainittuja tuottajaryhmiä sekä niiden liittoja. Tuottajajärjestö voi olla avoin yhtiö, kommandiittiyhtiö, osakeyhtiö tai osuuskunta.

Maa- ja metsätalousministeriö voi tunnustaa tuottajaryhmiä, joihin kuuluu muitakin kuin tuottajaryhmistä ja niiden liitoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 952/97 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja jäseniä.

3 §

Tuotteiden markkinointi

Tuottajajärjestön säännöissä voidaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 952/97 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa jäsenille asetettu velvoite korvata c alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tuottajajärjestölle asetetulla velvoitteella.

4 §

Tunnustamisen edellytykset

Maa- ja metsätalousministeriö voi tunnustaa tuottajajärjestön, jos se täyttää neuvoston asetuksessa (EY) N:o 952/97 ja komission asetuksessa (ETY) N:o 220/91 sekä tässä päätöksessä säädetyt edellytykset ja on perustettu 1 päivänä tammikuuta 1995 tai sen jälkeen.

Jos kysymyksessä on luonnonmukaisesti

tuotettuja tuotteita markkinoiva järjestö, edellytetään lisäksi, että:

1) tuotteet täyttävät maataloustuotteiden luonnomukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 säädetyt vaatimukset; ja

2) tuottajajärjestön jäsen kuuluu maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä n:o 1339/95 mainitun luonnomukaisen maataloustuotannon valvontajärjestelmän piiriin.

5 §

Tunnustamisen hakeminen

Tunnustamista koskeva hakemus tehdään maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalle lomakkeelle. Hakemus on toimitettava sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka toimialueella tuottajajärjestö pääasiallisesti toimii. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on toimitettava hakemus edelleen maa- ja metsätalousministeriölle ja samalla annettava lausuntonsa siitä, sisältääkö hakemus 2 momentissa mainitut selvitykset.

Hakemukseen on liitettävä seuraavat selvitykset:

1) hakijana olevan yhteisön perustamiskirja ja yhtiöjärjestys tai säännöt sekä muut perustamis- ja hallinnointiasiakirjat kuten pöytäkirja perustamiskokouksesta;

2) neuvoston asetuksen (EY) N:o 952/97 5 ja 6 artiklassa tarkoitetut tuottajajärjestön säännöt ja selvitys siitä, että tuottajajärjestö täyttää näissä artikloissa asetetut muut edellytykset;

3) kaupparekisteriote;

4) pöytäkirjanote kokouksesta, jossa tuottajajärjestön toimivaltainen elin on päättänyt hakea tunnustamista;

5) ote osakas- tai jäsenrekisteristä;

6) selvitykset tuottajaryhmien jäsenten ja tuottajaliiton jäsenjärjestöjen nykyisen tuotannon laajuudesta;

7) arviot tukikelpoisten perustamis- ja hallintokustannusten suuruudesta ja tukikelpoisten tuotteiden tuotannon arvosta aloittamisvuonna ja sitä seuraavana neljänä vuonna; ja

8) muut mahdolliset asiaan vaikuttavat selvitykset.

Milloin kysymys on perustettavasta tuottajajärjestöstä, lopulliset perustamis- ja hallinnointiasiakirjat on toimitettava maa- ja met-

sätalousministeriölle sen määräämässä ajassa.

6 §

Käynnistysavustuksen hakeminen

Tuottajajärjestöille myönnettävää käynnistysavustusta haetaan maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella.

Hakemus jätetään sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka toimialueella tuottajajärjestö pääasiallisesti toimii.

Käynnistysavustuksen hakuajoista ja muusta hakemismenettelystä päättää tarkemmin maa- ja metsätalousministeriö.

7 §

Hyväksyttävät kustannukset

Tuottajajärjestön kustannuksiksi, joiden perusteella käynnistysavustusta maksetaan, voidaan hyväksyä kaikki komission asetuksen (ETY) N:o 2084/80 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kustannukset.

8 §

Käynnistysavustuksen myöntäminen ja maksaminen

Maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää käynnistysavustusta sellaiselle tuottajajärjestölle, joka on tämän päätöksen mukaisesti tunnustettu.

Käynnistysavustus myönnetään kultakin tilivuodelta erikseen. Käynnistysavustuksen suuruus perustuu tuottajajärjestön edelliseltä tilivuodelta antamaan selvitykseen todellisista kustannuksista sekä asianomaisen vuoden aikana markkinoidun tuotannon arvosta tuottajainnoin laskettuna. Tuotannon arvoa laskettaessa ei oteta huomioon arvonlisäveroa.

Käynnistysavustusta voidaan myöntää enintään neuvoston asetuksen (EY) N:o 952/97 10 artiklassa tarkoitettu määrä. Avustusta voidaan kuitenkin kunakin kalenterivuonna myöntää enintään maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa tarkoitukseen osoitettujen määrärahojen rajoissa. Jos tähän tarkoitukseen varatut määrärahat eivät riitä käynnistysavustuksen maksamiseen täysimääräisenä, maa- ja metsätalousministeriö voi alentaa vuosittaista tuen määrää.

Käynnistysavustuksen myöntämisestä ja maksamisesta päättää tarkemmin maa- ja metsätalousministeriö.

9 §

Käynnistysavustuksen lakkauttaminen ja takaisinperintä

Käynnistysavustus voidaan rakennepoliittikalain 41 §:n 2 momentin 2 kohdan perusteella lakkauttaa tai periä takaisin, jos käynnistysavustuksen saaja on avustuksen maksamista seuraavien kolmen vuoden aikana ilman pakottavaa syytä lopettanut käynnistysavustuksen myöntämisen perusteena olevan toimintansa taikka olennaisesti supistanut tai muuttanut sitä.

Käynnistysavustus voidaan rakennepoliittikalain 41 §:n 2 momentin 5 kohdan perusteella lakkauttaa tai periä takaisin, jos käynnistysavustusta saanut yhteisö tai yhteisön työntekijät kieltäytyvät antamasta avustuksen käyttöön liittyviä tietoja taikka tili- ja muita asiakirjoja maa- ja metsätalousministeriön tai sen alaisen viranomaisen määräämille tarkastajille taikka avustamasta tarpeellisessa määrin rakennepoliittikalain mukaisen tarkastusten ja valvonnan suorittamisessa.

Sen lisäksi käynnistysavustuksen lakkauttamisesta ja takaisinperimisestä on voimassa, mitä muutoin rakennepoliittikalain 41 §:ssä säädetään.

10 §

Takaisin perittävälle määrälle maksettava korko

Takaisin perittävälle määrälle on maksettava Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1997

tava käynnistysavustuksen maksupäivästä vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä.

11 §

Viivästyskorko

Jos takaisin maksettavaksi määrättyä käynnistysavustusta tai sen osaa ei makseta määräajassa, takaisin maksettavaksi määrättylle pääomalle peritään vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan kunkin erän erääntymisestä lukien.

12 §

Muutoksenhaku

Tämän päätöksen nojalla tehtyihin tuottajajärjestön tunnustamista ja käynnistysavustuksen maksamista koskeviin ratkaisuihin voidaan hakea muutosta siten kuin rakennepoliittikalain 48 §:ssä säädetään.

13 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 10 päivänä joulukuuta 1997.

Tällä päätöksellä kumotaan tuottajaryhmien ja niiden liittojen tunnustamisesta ja tukemisesta 18 päivänä huhtikuuta 1996 annettu valtioneuvoston päätös (264/1996).

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Hannu Porkola

N:o 1122

Valtioneuvoston päätös**eräiden opintotukilaissa (28/1972) tarkoitettujen määrien vahvistamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä päättänyt 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun opintotukilain (65/1994) 51 §:n 3 momentin, 14 päivänä tammikuuta 1972 annetun opintotukilain (28/1972) 7 ja 8 §:n sekä 8 päivänä huhtikuuta 1994 annetun opintotukiasetuksen (260/1994) 32 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on asetuksessa 1043/1996:

1 §

Opintolainan enimmäiskorko

Opintolainan enimmäiskorko on 5,1 prosenttia.

2 §

Valtion maksama korkotuki sekä lainansaajan korko-osuus

Valtion luottolaitoksille korkotuen alaisista opintolainoista maksaman korkotuen määrä on 1,85 prosenttia.

Lainansaajan korko-osuus on 3,25 prosenttia.

3 §

Valtion suorittama hoitokorvaus

Opintotukilain (28/1972) 8 §:ssä tarkoitett-

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

tu hoitokorvaus sisältyy 1 §:ssä tarkoitettuun enimmäiskorkoon.

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja se on voimassa vuoden 1998 loppuun.

Tällä päätöksellä kumotaan 19 päivänä joulukuuta 1996 annettu valtioneuvoston päätös eräiden opintotukilaissa tarkoitettujen määrien vahvistamisesta (1242/1996).

Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Claes Andersson*Neuvotteleva virkamies *Leena Koskinen*

N:o 1123

**Sisäasiainministeriön päätös
pysäköintivirhemaksun korottamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 1997

Sisäasiainministeriö on pysäköintivirhemaksusta 3 päivänä huhtikuuta 1970 annetun lain 7 §:n nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna 20 päivänä huhtikuuta 1990 annetussa laissa (353/90), päättänyt, että pysäköintivirhemaksu on 1 päivästä tammikuuta 1998 lukien Espoon kaupungissa 200 mark-

kaa, Joensuun kaupungissa 180 markkaa, Järvenpään kaupungissa 170 markkaa, Kaajanin kaupungissa 150 markkaa, Kouvolan kaupungissa 150 markkaa, Lahden kaupungissa 180 markkaa, Tampereen kaupungissa 200 markkaa sekä Vantaan kaupungissa 200 markkaa.

Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 1997

Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

Poliisiylitarkastaja Esko Ruokonen